

A. Fursov: GLOBÁLNA ELITA STRATILA KONTROLU NAD KRÍZOU. Zmietnu noví barbari súčasný svet?

- CZ24 News | 16. září 2023

Pád komunizmu v ZSSR sa zhodoval so začiatkom demontáže kapitalizmu ako systému západnou elitou. Navyše sú to dve strany tej istej mince – úpadok a pád kapitalistického sveta, boj vedený medzi vyššou triedou a strednou triedou o to, kto koho vylúči z budúceho postkapitalistického sveta, na koho kostiach to bude postavený. Dejiny západnej civilizácie poznajú takýto systémový prehrešok, ktorý spontánne vykonali predstavitelia dominantných skupín, aby si udržali moc, privilégia a bohatstvo a nestrácali ich vo vzťahu k nižším vrstvám. Hovoríme o kríze „dlhého 16. storočia“ (1453-1648).

Operácia sa však začala bez toho, aby sa plne zohľadnil taký faktor, akým je rozsah moderného sveta. Kríza neskorého feudalizmu sa ukázala ako zvládnuteľná, pretože v podstate nepresiahla európske hranice. Kríza neskorého kapitalizmu je iná. Kapitalizmus je svetový systém, ktorý zakaždým prekonával svoje štrukturálne krízy prostredníctvom vonkajšej expanzie – tým, že problémy vyniesol von a premenil európsky svetový systém najprv na svetový a na konci 20. storočia na globálny.

Expanzia amerického kapitálu na začiatku 20. storočia

Kapitalizmus je nemožný bez periférie (nízko platená pracovná sila, suroviny, trhy), ktorej populácia rýchlo rastie. Kapitalizmus na svojej periférii „rastie“ „vonkajší proletariát“ a poloproletariát

rovnako, ako antika „rástla“ barbarmi – jeho „vonkajší proletariát“, aby sme použili terminológiu A. Toynbeeho.

„Populačná explózia“ 20. storočia je výsledkom expanzie kapitálu. Dnes však kapitál nemôže zahrnúť rozšírenú populáciu do výrobných procesov. Výsledkom je obrovské množstvo ľudí navyše. A keďže dedina na juhu nie je schopná užiť sa, čo predstavuje agrárnu postrolnícku spoločnosť, rýchlo rastúca populácia prúdi do miest, predovšetkým na samotný juh, a migruje do miest na severe (mestá pohltili 2/3 „produkty globálnej demografickej explózie“ po roku 1950). Výsledkom je, že okrem segmentu obdobného neskorej feudálnej kríze sa v súčasnej globálnej kríze objavuje aj segment obdobný neskoroantickej. Takpovediac „druhá hniezdiaca bábika“. Dozrieva obrovská masa nových barbarov.

„Skutočnosť, že kultúry po dosiahnutí určitého štádia kultivovanosti a kultivovanosti upadajú do divokosti a barbarstva, nie je novinkou. Zažili to už starí Rimania. V prvých desaťročiach 21. storočia tento proces prebieha v globálnejšom meradle.“ Rímska ríša sa počas svojho úpadku a po rozpade nevrátila k eleuzínskym mystériám a úcte k olympským bohom, o archaickejších praktikách ani nehovoriac. Nie, bol len chaos, vojna každého s každým a strata väčšiny starovekých vedomostí.“ Dmitry Comm.

Podľa správy OSN z roku 2003 „The Slum Challenge“ zo 6 miliárd ľudí na planéte je jedna miliarda takzvaných ľudí zo slumov, teda ľudí zo slumov. Tí, ktorí žijú v špinavých chatrčiach, zemľankách, prázdnych krabiciach atď. Jedna miliarda bola svetová populácia v čase, keď Engels študoval situáciu robotníckej triedy v Manchestri. „Miliardu slumov“ tvorí približne tretina svetovej mestskej populácie a takmer 80 percent mestskej populácie najmenej rozvinutých krajín. Ľudia zo slumu nič neprodukurujú a takmer nič nespotrebuujú.

„Slumland“ sa rozprestiera od úpätia Ánd a brehov Amazonky až po úpätie Himalájí a ústie Mekongu. Sú to ľudia, ktorí sú vo všeobecnosti vyradení zo života, takpovediac vynásobení nulou.

Mimochodom, globalizácia je predovšetkým vylúčenie všetkého nepotrebného, „neziskového“ obyvateľstva z „bodov rastu“. Globalizácia nie je sociálne jedna planéta. Ide o dvesto bodov spojených len medzi sebou, sieť prehodenú nad zvyškom sveta, v ktorej sa bezmocne potáca a čaká na posledný úder.

Ekologicky (a psychologicky) slumy takýto tlak nevydržia a svetoví „nadbytoční ľudia“ sa určite vyrúti mimo slumy a „zaplavia“ mestá. A to nielen na juhu, ale aj na severe. Ak chcete vidieť budúcnosť, stačí sa pozrieť na New York, Los Angeles so slumami v centre (!) mesta, Paríž a samozrejme Marseille, ktorej arabská polovica v skutočnosti nie je riadená francúzskymi úradmi. Afroarabský a turecký segment v Európe si žije vlastným životom. Neakceptujú spoločnosť, do ktorej migrovali, a popierajú jej hodnoty. A aktívne to popierajú. To naznačuje len jednu vec: „hrozno hnevu“ dozrieva v starej a relatívne pokojnej Európe. No okrem imigrantov z juhu má teraz Európa – vďaka USA – silný albánsky segment, moslimský a kriminálny zároveň.

Polovica „ľudí zo slumov“ má menej ako 20 rokov. A podľa Goldstoneovej teórie (presnejšie empirickej zákonitosti), odskúšanej na nemeckej reformácii 16. storočia, Veľkej francúzskej revolúcii 18. storočia a ruskej revolúcii 20. storočia, akonáhle podiel mládeže (15- 25 rokov) v populácii presahuje 20 percent, nastáva revolúcia. Keď je mladých ľudí priveľa, spoločnosť nemá čas ich socializovať a integrovať. No okrem ľudí zo slumov, ktorí žijú pod „sociálnym základom“, sú aj takí, ktorí žijú o niečo vyššie – nie o jeden dolár na deň, ale o dva.

Kedysi dávno Mao Ce-tung predložil doktrínu „Svetová dedina obklopuje svetové mesto“, kde sa sústreďujú vykorisťovatelia. Dnes, naopak, v megacities a megacities sa sústreďujú vykorisťovaní a tí, ktorí nie sú ani vzatí do vykorisťovania – „nadbytočné ľudstvo“. A elita, či už to bol Londýn, Naí Dillí alebo Sao Paulo, sa sťahuje do opevnených vidieckych víl, ako to urobila rímska šľachta na konci impéria, keď opustila Rím, ktorého fórum bolo zarastené trávou. Nepomohlo ani presídlenie dobre živených, starých, rozmazaných Rimanov do strážených víl – barbarská vlna a vzburá ich vlastných barbarizovaných nižších vrstiev ich zmietla.

Zdá sa, že teraz stojíme na prahu (a čiastočne už na začiatku) nového Veľkého sťahovania národov. A nech sa Severoameričania a Európania snažia regulovať migračný proces akokoľvek, nepodarí sa im to – núdza a nešťastie tlačia afroázijské a latinskoamerické masy do sveta dobre živených a hlúpych bielych ľudí. Navyše bez prívlevu chudobných ľudí z Juhu nebude môcť fungovať jadro ekonomiky, najmä terciárny sektor – Európania a Američania zleniveli a nikdy nebudú robiť prácu, na ktorú budú ľudia z Juhu lipnúť.

Výsledkom je, že na samom severe máme konfrontáciu: bohatí, bieli, kresťania, starší ľudia – proti chudobným, nebielym, väčšinou moslimským, mladým. Štyri protirečenia v jednom je spoločenský dynamit.

Finančné oligarchie, ktoré krátkodobo a čiastočne strednodobo ťažia z oslabenia a eliminácie strednej triedy, si z dlhodobého hľadiska kladú dynamit.

Vážni ľudia v Európe už dlho bijú na poplach. A tak v roku 1991 vyšla v Paríži kniha od J.-C. Ryufeng „Impérium a noví barbari: priepasť medzi severom a juhom.“ Autor sa pokúsil načrtnúť stratégiu impéria v konfrontácii s neobarbarmi a nenašiel nič lepšie ako „limes“ (hranice) z čias riskantného cisára Marca Aurélia. Limes, ako vieme, Rím nezachránili. Len pár desaťročí po smrti Aurelia vypukla kríza 3. storočia, po ktorej Rím prestal byť sám sebou.

História Rímskej ríše je jasným dôkazom kolapsu stratégie „narázníkov“. Barbari, ktorí sa mohli usadiť na hraniciach ríše, ju museli chrániť pred inými, divokejšími barbarmi, pričom za to dostávali určitú odmenu. Vznikol celý pohraničný pás takýchto štruktúr, ktoré časom začali vyvíjať tlak na slabnúce impérium a vydierať ho. A keď impérium nebolo schopné zaplatiť, barbari ho jednoducho dobyli, čím medzinárodne reprodukovali schému pretoriánov a cisárov. Inými slovami, Rímska ríša si vypochovala vlastného hrobára.

Možno sa dajú pridať ďalšie faktory. Vyvolaním krízy sa zdalo, že finančný establishment otvoril

brány pekla. Veľa démonov vybuchlo. Povedzme, že kríza starého priemyselného modelu rozvoja. Svet je na pokraji bolestného prechodu na technológie ďalšej éry, ktorý povedie k zatváraní celých odvetví súčasného priemyslu ako nepotrebných, k strate práce a miesta v živote pre milióny obyvateľov vyspelých krajín. . Mnohí myslitelia hovoria o nebezpečnom bode „technologickej singularity“ a poukazujú na rozvoj nanotechnológie, biotechnológie a genetického inžinierstva.

Pridajme k tomu rozvíjajúcu sa krízu globálneho menového a finančného systému, ktorá hrozí globálnou depresiou horšou ako v roku 1929. Nastala energetická kríza: spotreba elektriny a tepla rastie rýchlejšie ako ich výrobná kapacita. Je tu kríza riadenia: predchádzajúce štruktúry moci, inštitúcie parlamentarizmu a demokracie, zdedené z industriálnej éry, sú v modernom svete zbesilých zmien a narastajúcej zložitosti príliš pomalé a nedostatočné.

Napokon pokles kvality vzdelávania a hlúposť občanov kedysi vyspelých krajín vedie k tomu, že bieli strácajú vedecko-technické prvenstvo a nedokážu kompetentne obsluhovať zložité technické systémy. Preto bolestivá zmena vedúcich predstaviteľov rozvoja a rastúca vlna katastrof spôsobených človekom...

Kríza školstva je dôležitou súčasťou každej všeobecnej krízy, čo bolo charakteristické pre krízu neskorej antiky aj neskorého feudalizmu. Teraz je však miera fantastická, keďže kapitalizmus bol vybudovaný ako civilizácia vedy a vzdelávania, a čím vyššie stúpate, tým bolestnejšie je padnúť. To, čo sa dnes deje s vedou a najmä školstvom, ako vo svete, tak aj u nás, je katastrofa.

Neprimeranosť vzdelávacieho a vedeckého systému modernému svetu, zameranie sa na včerajšok, deintelektualizácia vzdelávania a následne aj spoločenského života ako celku - to všetko vytvára spoločnosť, v ktorej vrchol ani spodina nedokážu len vyrovnať sa s problémami doby, ale aj vidieť ich.

“Pokles mentálnej úrovne uvoľňuje hrozné zóny nášho nevedomia, ktoré sa bez cenzúry predierajú na povrch. A sú ľudia, ktorí z toho profitujú a prispievajú k tomu. Narážame na dno v tom, že strácame kultúru zmyslu. My natoľko zjednodušili vzťahy v našej spoločnosti a znížili latku intelektuálnej úrovne, že je to mimoriadne nebezpečná vec. Jung povedal, že keď vedomie klesne na kritickú hodnotu, všetky príšery a príšery, ktoré spiaca myseľ rodí, vyjdú na povrch Už z podzemia

počut ich klopanie, postupne vyliezajú von a rozťahujú svoje pavučinové krídla na našich obrazovkách "Ak to bude pokračovať, čakajú nás ťažké časy a nebude nás mať kto ošetrovať." Alexander Dugin.

Oklamaná populácia sa ľahšie ovláda, ale podľa zákona spätnej väzby sa tento bumerang vracia späť na vrchol a ich deti. Pozrite sa na väčšinu moderných politických lídrov vo svete a porovnajte ich ani nie so začiatkom 20. storočia, ale aspoň so stredom. Moderní „lídri“ sú nejaký druh šedých trpaslíkov. Dá sa povedať, že dnes v globálnom meradle máme neadekvátnosť ľudského materiálu k súčasnému momentu histórie.

Rozhodnutia s globálnymi dôsledkami robia ľudia na provinčnej alebo aj lokálnej úrovni. A to je ďalší indikátor krízy – ryba hnieje od hlavy. „Bezhlavé“ acephali sa s krízou nevyrovňajú. Navyše v snahe vyhnúť sa tomu ešte viac približia, ako to urobil napríklad Gorbačov.

Ukazuje sa akýsi koktejl nočnej mory: multidimenzionálna kríza, pričom jedna kríza je zakomponovaná do druhej a spolu do tretej!

Ak „neskorý feudálny analógový segment“ súčasnej krízy zahŕňa „neskorú antiku“ a je do nej vložený ako veľká hniezdiaca bábika. Samotná „Neskorá antika“ je vnorená do segmentu, ktorý je analogický s krízou vrchného paleolitu, a to nie je vôbec zábavné: aj keby bolo teoreticky možné vyriešiť problémy prvého a druhého segmentu, stále sa stretávame s tretím.

Ako povedal Tolkienov Gandalf, opakujúc slová jedného z hrdinov Macbetha: „Ak zlyháme, sme stratení; Ak uspejeme, budeme musieť vyriešiť ďalší problém.“ Ale to je teoreticky. V skutočnosti je možné každú „matrioškovú“ krízu vyriešiť iba na ďalšej úrovni, a teda len ako celok. A táto integrita spočíva na realite nazývanej „kapitalizmus“.

Na rozdiel od regionálnych systémov antiky a feudalizmu je kapitalizmus svetovým systémom, a preto sa jeho kríza automaticky stáva krízou planéty ako celku, a to nielen sociosféry, ale aj biosféry. Kapitalizmus, ktorý preukázal fantastické materiálne a vedecké úspechy, priviedol ľudstvo na okraj historickej, biologickej, prírodnej priepasti. Román Arthura Conana Doylea Keď Zem kričala. Zem konca 20. – začiatku 21. storočia len nekričala, kričala zo všetkých síl, snažiac sa upozorniť ľudí na nebezpečné obmedzenia priemyselnej civilizácie, ktorú vytvorili, a na možné konečné riešenie ľudskej otázky oslobodením biosféry. od otravného a chamtivého „homo sapiens“ (homo sapiens), ktorý (najmä v kapitálovom systéme) prestáva byť sapiens.

Vyčerpanie zdrojovej základne, problémy životného prostredia (ak bude ťažba nerastov pokračovať tempom typickým pre 20. storočie, potom sa podľa odborníkov v priebehu budúceho storočia z útrobov odstráni všetko, čo planéta nahromadila za štyri miliardy rokov!) , demografia, jedlo, voda – to všetko pripomína krízu vrchného paleolitu. Ale – len množte posilnené, komplikované a nebezpečné. Schopný nielen znížiť populáciu planéty o 50-80 percent, ale ju aj vynulovať.

V každom prípade, či sa ľudstvu podarí prekonať krízu s relatívne minimálnymi stratami, alebo či pôjde o opakovanie vrcholnej paleolitickej krízy v plnom rozsahu, život po kríze bude zásadne, takmer vo všetkých ohľadoch, odlišný od postneolitickej histórie, či už ide o zopakovanie krízy. z civilizácie. Bude to iný svet, iný príbeh. Možno iná civilizácia. Alebo možno neopaleolit alebo niečo tretie. V každom prípade – žiaľ, málokto tomu rozumie – svet prežíva posledné predkrízové desaťročia.

AUTOR: Andrej Fursov

[ZDROJ](#)

Překlad: J.G. SPRÁVY DO MOZAIKY